«...Οἱ θεῖοι ποιμένες, ὡς δοῦλοι γνησιώτατοι Χριστοῦ,
καὶ τοῦ ἐνθέου κηρύγματος, μύσται Ἱερώτατοι..»

(ὕμνος τῶν Αἴνων)

Τιμώντας τούς **Θεοφόρους Πατέρες** κατανοοῦμε ὅτι ἔζησαν καί ἔδρασαν ὡς **Ποιμένες** τῆς ἁγίας μας Ἐκκλησίας, **μέ ἕνα ἰσχυρό ἐξοπλισμό**, τή στενή σχέση καί συμπόρευσή τους μέ τόν Ἀρχιποίμενα Χριστό. Χαρακτηριστικός ὁ ὑπερθετικός, πού χρησιμοποιεῖ ὁ ἱερός ὑμνογράφος. Δέν ἦσαν ἁπλά **γνήσιοι** δοῦλοι, ἀλλά **γνησιώτατοι**, σέ βαθμό πού δέν χωράει ἴχνος ἐπιφύλαξης γιά τά πιστεύματά τους.

Μελετώντας τούς ἱερούς καί Θεοφόρους Πατέρες, ἐπισημαίνουμε **τρία χαρακτηριστικά γνωρίσματα** τῆς προσωπικότητάς τους.

Τό πρῶτο εἶναι ὁ **φωτισμός** τους, πού εἶναι προϊόν προσευχῆς καί στενῆς σχέσης μέ τόν Θεό. Ἐκεῖνος φωτίζει διά τοῦ Παναγίου Πνεύματος ὅποιον ἀναζητεῖ τό Φῶς καί προσαρμόζει ἀνάλογα τή ζωή του. Ὁ Φωτισμός προϋποθέτει τήν *Κάθαρση* ἀπό τά ἀρνητικά τῆς πορείας, πού περιγράφονται ἐνδεικτικά ἀπό τόν Ἀπόστολο Παῦλο (Κολ. 3, 8-10) «*Ἀπόθεσθε τά πάντα, ὀργήν, θυμόν, κακίαν, βλασφημίαν, αἰσχρολογίαν ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν. Μή ψεύδεσθε εἰς ἀλλήλους, ἀπεκδυσάμενοι τόν παλαιόν ἄνθρωπον σύν ταῖς πράξεσιν αὐτοῦ, καί ἐνδυσάμενοι τόν νέον, τόν ἀνακαινούμενον εἰς ἐπίγνωσιν κατ' εἰκόνα τοῦ κτίσαντος αὐτόν*». Ὁ ἐσωτερικός φωτισμός, ἡ κατάκτηση τῆς Ἀλήθειας, ἐπιτρέπει ἀναζήτηση καί κοσμικῆς σοφίας μέσῳ τῶν διαφόρων ἐπιστημῶν. Καί οἱ ἱεροί Πατέρες ἦσαν, ἐκτός ἀπό Θεολόγοι, καί πανεπιστήμονες τῆς ἐποχῆς τους.

Ἕνα δεύτερο σημαντικό γνώρισμα τῶν ἱερῶν Πατέρων εἶναι ἀσφαλῶς ἡ **Πατρότητα,** τῆς ὁποίας μικρή γεύση παίρνουμε ἀπό τή σχέση γονέων καί τέκνων. Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, Πνευματικός Πατέρας ὅλων, γράφει: «*ὡς τέκνα μου ἀγαπητά νουθετῶ. ἐάν γάρ μυρίους παιδαγωγούς ἔχητε ἐν Χριστῷ, ἀλλ᾽ οὐ πολλούς πατέρας· ἐν γάρ Χριστῷ Ἰησοῦ διά τοῦ εὐαγγελίου ἐγώ ὑμᾶς ἐγέννησα*. (Α΄Κορ. 4,14-15). Οἱ Πατέρες συμβουλεύουν, στεροῦνται χάριν τῶν παιδιῶν καί θυσιάζονται ἄν χρειαστεῖ.

Τό τρίτο σημεῖο τῶν ἱερῶν Πατέρων, πού ἀξίζει νά ἐξαρθεῖ, εἶναι ἡ συνεργασία, ἡ ἀνακατανομή τῶν σκέψεων, ὁ δανεισμός ἀντιλήψεων καί ὅ, τι ἄλλο συνιστᾷ αὐτό πού λέμε **Συνοδικότητα**. Ὅταν οἱ Ἀπόστολοι διαφώνησαν γιά τήν ταυτότητα τῆς Ἐκκλησίας μετά τήν Πεντηκοστή, ἰδίως μέ τήν ἀποδοχή Ἰουδαίων καί Ἐθνικῶν, δέν αὐτοανακηρύχτηκαν κάποιοι ἀπό αὐτούς ὡς αὐθεντίες, ἀλλά συνῆλθαν ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι καί

συζήτησαν, ἴσως καί διαφώνησαν, ἀλλά τελικά συναποφάσισαν. Τό αὐτό ἔπραξαν καί οἱ Θεοφόροι Πατέρες τῆς Α΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου στή Νίκαια τῆς Βιθυνίας τό 325 μ. Χ.

Οἱ ἱεροί Πατέρες εἶχαν ἐνώπιόν τους ἀρκετά προβλήματα νά ἐξετάσουν. Ἡ **αἵρεση τοῦ Ἀρείου** ἀπειλοῦσε νά προκαλέσει **σύγχυση στούς πιστούς**. Ἦταν σέ ἐκκρεμότητα **διοικητικά ζητήματα**. Ἔπρεπε νά συνταχθεῖ καί ἐκτεθεῖ μιά σύνοψη τῶν πιστευμάτων, γιά νά βοηθοῦνται τά μέλη τῆς Ἐκκλησίας, καί νά μήν εἶναι εὐάλωτα θύματα σέ στοχεύσεις τῶν πολεμίων τῆς ἀλήθειας, τῶν ἐργαζομένων μέσα στά σκοτάδια. Οἱ ἱεροί Πατέρες ἐφάρμοσαν τήν συμβουλή τοῦ Κυρίου *«οὗ γάρ εἰσι δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα, ἐκεῖ εἰμι ἐν μέσῳ αὐτῶν»* (Ματθ. 18, 20). **Προσευχήθηκαν, κάθισαν ὁ ἕνας πλάι στόν ἄλλο, συζήτησαν** μέ ποιμαντική ἀγωνία καί κάποτε **κατέληξαν** μέ τόν φωτισμό τοῦ Παναγίου Πνεύματος ***«Ἔδοξε τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι καί ἡμῖν»***, ἦταν τό προοίμιο τῆς Ἀπόφασής τους.

Ἀδελφοί μου ἀγαπητοί,

Στήν ἱερατική μου διακονία τιμοῦσα ἀνέκαθεν τούς Ἁγίους Πατέρες, μελετοῦσα καί μελετῶ τά κείμενά τους, καί τούς θεωρῶ ὁδοδεῖκτες γιά ὅλους μας. Ὅ, τι εἶπαν ἐκεῖνοι πρίν ἀπό αἰῶνες, ἰσχύει διαχρονικά καί προφανῶς καί σήμερα συνιστοῦν πρότυπα μίμησης γιά ὅλους. Μέ αὐτή τήν ἀφετηριακή σκέψη, γενόμενος, μέ τή Χάρη τοῦ Θεοῦ, Ἀρχιερεύς καί Ποιμενάρχης τῆς Μητροπόλεως Νικαίας, ἀνέλαβα τό ἔργο τῆς **ἐκ βάθρων ἀνεγέρσεως τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἁγίων Πατέρων** στό Σχιστό Περάματος. Ἦταν ἕνα δύσκολο ἔργο, πού μέ καταπόνησε, ἀλλά δοξάζω τόν Θεό, πού τό ἔφερα σέ πέρας, μέ τήν πρεσβεία τῶν Ἁγίων Του καί τή δική σας συνδρομή. Σήμερα ἡ Μονή ἔχει καταστεῖ τόπος προσευχῆς, ψυχικῆς ἠρεμίας καί φιλανθρωπίας γιά τούς ἀδελφούς τοῦ Λεκανοπεδίου, καί ὄχι μόνο. Σᾶς προτρέπω νά τήν ἐπισκέπτεσθε καί νά στηρίζετε τούς Μοναχούς πού τήν διακονοῦν.

Ἐκζητώντας τήν μεσιτεία τῶν Ἁγίων Πατέρων, εὔχομαι ὑγεία καί αἰσιοδοξία σέ σᾶς καί τίς εὐλογημένες οἰκογένειές σας.

Χρόνια πολλά καί εὐλογημένα

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Νικαίας Ἀ λ έ ξ ι ο ς